

Tháng Tư nghĩt ngã, m&#t mừng tại &&ng. B&#n nh&#p nhô sóng b&#c đ&#u

Tr&#c 1975, tác gi&# là m&#t sĩ quan h&#i quân, t&#ng tu nghi&#p t&#i M&#. Sau năm 1975, ông tr&# thành ng&#&i tù chính tr&#. Và sau cùng, đ&#nh c&# t&#i Hoa K&# theo đi&#n H.O. T&#ng là m&#t nhà th&# quân đ&#i có ti&#ng, ông cũng tham d&# nhi&#u sinh ho&#t c&#ng đ&#ng t&#i San Diego. Sau đây là h&#i &&c m&#i nh&#t c&#a ông, v&# cu&#c đi t&#n trên bi&#n hải hùng tháng Tư 1975 t&# Đà N&#ng vào mi&#n Nam., và chuy&#n đ&#i đ&#i khi Saigon s&#p đ&#, chuy&#n đ&#i đ&#i khi tác gi&# và gia đình đ&#nh c&# t&#i Hoa K&#.

1975. B&# th&#m m&#nh m&#ng

Tháng Tư nghĩt ngã, m&#t mừng tại &&ng. B&#n nh&#p nhô sóng b&#c đ&#u. Nh&#ng l&#&n sóng t&#&ng ch&#ng vô t&#n, t&# ngoài kh&#i s&#ng s&#c t&#i, cu&#n hút t&#t c&#, đ&#p tan m&#i th&#. Tôi ng&#i trên HQ231, th&#&ng phiên con tàu trong sóng n&#&c ch&#p ch&#ng.

Vùng II duyên h&#i náo lo&#n. Dân và lính đua nhau di t&#n v&# phía nam trên nh&#ng D&#&ng V&#n H&#m, H&#i V&#n H&#m... Không còn ch&# chen chân trên H&#m, h&# dùng c&# nh&#ng ghe đánh cá, nh&#ng ghe ch&# l&#&ng th&#c trên sông, ch&#t đ&#y &&p ng&#&iù, n&# máy l&#ch t&#ch lùi v&# phía nam, nh&# h&#i h&# tr&#n ch&#y m&#t c&#n đ&#i đ&#ch đang hoành hành. Ti&#ng la khóc vang đ&#i kh&#p m&#t bi&#n, hòa cùng v&#i ti&#ng rít c&#a gió, ti&#ng đ&#p c&#a sóng... t&#o thành m&#t khung c&#nh bi th&#m c&#a t&# th&#n. Nhi&#u ghe đang ch&#y ch&#t v&# tung t&#ng m&#nh, vì không th&# kham n&#i s&#c t&#i quá tr&#ng l&#&ng. Nhi&#u ghe đâm vào nhau trong s&#&ng mù, ng&#&i ta r&#t xu&#ng bi&#n, lôi kéo nhau chìm ngh&#m xu&#ng lòng đ&#i d&#&ng. Nh&#ng chi&#c D&#&ng V&#n H&#m đ&#y ngh&#t ng&#&i, chen chúc, giành gi&#t nhau t&#ng ch&# đ&# l&#t chân. M&#t s&# ng&#&i tuy&#t v&#ng bám sau lái tàu, b&# chân v&#t qu&#y n&#&c

cu n hút vào, chém đứt thân th , máu ph t lên m t n c, đ lòm. Đám quân tháo ch y l láo, có k tuy t v ng điên cu ng tách r i kh i hàng ngũ, r d i nã súng x i x vào th ng dân trên tàu, ch b i lý do không ai ch u nh ng ch cho chúng lên tàu.

HQ231 chúng tôi có nhi m v h t ng và b o v các D ng V n H m. Trong khi các D ng V n H m này làm công tác di t n dân và lính, thoát kh i vùng đ ch s p chi m đóng. Đi u đầu đ n, v i nhi m v h t ng và b o v , nh ng chúng tôi không đ c quy n b n m t viên đ n nào. M i tình hu ng x y ra đ u báo cáo v th ng c p. Nhi m s tác chi n s n sàng 24/24, các tr ng pháo trên tàu lăm le n p đ n, quay nòng súng tr c ch v phía đ ch, r i...cũng đ làm "c nh", cũng đ "màu mè hoa lá cành". Th ng c p không ban l nh KHAI H A, ch ban l nh RÚT LUI. RÚT LUI m t cách kinh hoàng.

Qu c l 1, ban đêm, T.54 c a B c Vi t r i đèn pha, ung dung ti n vào nam nh ch n không ng i. Th nh tho ng, chúng đ ng l i vài gi , quay đ i bác ra bi n, kh c m t h i v phía tàu chúng tôi. Su t ngày, MIG.21 B c Vi t dàn đ i hình qu trám, bay v n vũ trên b u tr i. Chúng l n th t th p quanh các chi n h m, ch m ch m nh n nh qua nh ng phòng không l nh tanh, nh khiêu khích, thách th c.

Bu i t i, bi n b t đ u hung hăng, b o tàn h n. Nó r m r p tung x i x hàng hàng c t n c ng t cao, vây ph t ng chi n h m. Gi a nh ng m t mừng ghê r n đó, m t ghe dân tr ng t i khá l n đâm s m vào chi c Wec kh ng l . Chi c ghe thoáng ch c tan tành t ng m ng, hàng trăm th ng dân r i l t xu ng n c. Đoàn tàu đang đi, đ ng l i, báo đ ng. Các chi n h m r i đ u ra, khoanh vùng. Th y th xôn xao chu n b áo phao, c p t c c u v t.

T m sáng, t m nhìn xa ch a đ c 10 mét, đèn pha trên boong tàu soi rõ m n m t vùng bi n tang th ng. Công tác nhân đ o...v n ti p t c. Th y th đ u m t nhồi, quân ph c đã s ng t, c thi t tha đ m mình trong giá l nh đ di chuy n t ng thi hài lên tàu. Bây gi , n ng đ mu i đ m đ c c a trùng đ ng m n mòi, b t đ u đ y v t nh ng t thi đã chìm đ i đáy bi n đêm qua lên m t n c. H trời l đ , đ t đ m t cách đau lòng. Hình nh th ng tâm nh t, đ p vào tâm trí chúng tôi đ u n khó nh t nhòa : xác ng i đàn bà ôm con c ng ng t trong lòng, trôi l nh b nh đ i n c. Bà b s i dây th ng dài qu n quanh c , đ u dây phía kia dính vào m nh ván ghe, kéo nhau l u b u theo sóng. Còn đ a bé nh nh m nghi n m t vô t , h n nhiên ng m b u vú m đang căng r a , tr n tr i.

Th ng sĩ n i v vu t m t, c u nguy n siêu thoát cho m i linh h n b c ph c. Ông đem bình hoa nylon t phòng ăn sĩ quan lên đ t tr c các thi hài, tr nh tr ng th c hi n các nghi l c

truyền. Trên boong tàu, tôi và các sĩ quan đang nghỉ ngơi chờ đợi nhau để đi du hí, chiếc ghe xuồng có thể sẽ rời bờ tại một thời điểm nào đó trong đêm tối không? Xác định để đi ngủ thoải mái, trên truồng như nhộng - phải chăng bạn thấy thoải mái khi nào đó đang diễn trò cướp bóc, hãm hiếp...trên chiếc ghe oan nghiệt này?

Đoàn tàu ư ời giờ đi hình qu trám, rã rời xuôi nam. Mig.21 không dám gần với chúng tôi nữa, có lẽ nó đã tiếp xúc với phi trường và bị nổ, ư ời rời ăn mừng một chiến thắng quyết định. Trên bờ, T.54 vẫn sừng sững tiến vào các thành phố, nghe hơi gì xa, dân chúng nháo nháo chạy tán loạn. Họ sẽ diễn lại cảnh giết người tiếp theo Hu, hơi tí Mưu Thân năm xưa.

Buổi trưa, nắng gay gắt. Một trời rớt những mảng sáng chói lòa trên lòng chiến hạm. Dù vậy, gió biển luôn gào thét trên hời. Sóng chờ đợi nhau, quây quần, nâng bổng con tàu ngả nghiêng suốt trình. Ngoài khơi, hai chiếc Wec đang tìm cách cướp vào nhau, tiếp tục cuộc. Lúc thay thế và chuyển biến đột ngột, hai con tàu chót ngã ngang theo sóng, và chìm liền hời. Tại đây giờ tiếp xúc...Cơn lốc sóng nhói, hời hóm chiếc này đâm chát chúa vào tời hóm chiếc kia nghe rĩ bời gan ruột. Hóm Trống thét vào máy diễn đàn, cợng chệch huy tách hai chiếc tàu ra, nhưng chúng giằng co thì nam châm có sức hút mãnh liệt, không thể kéo rời. Sợ và chìm khiếp làm tan nát một khoàng dài thành tàu. Các đồ vật trên boong, đổ văng tung toé xuồng biển.

Buổi chiều, một biển trời đen,không sâu bóng đáng sợ thn.. Vài xác chết đã trôi nổi sinh, lòng trời rời rác đó đây. Tôi chợt nhớ đến bạn câu thơ của Đoàn Nh Khuê:

Bến thơm mệnh mỏng sóng lật trời

Khách trên chèo một lá thuyền chời

Thuyền ai ngợc gió, ai xuôi gió

Coi lại cùng trong bến thơm thôi!

Tiêng đồng pháo đì dùng từ T.54 của vixi kéo tôi vào thành phố. Kẻ thù đã tiến công chiếm được Đồng Ng Vn Hm nhân đạo, đang cõ châu mũi vào Cam Ranh để rước dân và lính. Mọt quặng khói đen bốc ra dày đặc từ đài chỉ huy Đồng Ng Vn Hm - chiếm hủ của ta và gác gác trên đó...

Tôi phi trường Cam Ranh, đoàn trức thăng không vài chục chiếc hủ hủ lên. Họ bay thẳng ra biển, nối đuôi nhau liên tục, trong thành phố rút lui.

Cuối cùng, HQ231 vào tôi Vũng Tàu, sau chuyển hủ hành rồi rồi cùng. Chả kịp lần đường ra ngỏ mọt giờ cho đã, chúng tôi lại được liên lạc ra Trm Trú Hm nhn liên tục và nhiên liệu gập, rồi ngừng ở dòng Mekong án ngữ tôi Tân Châu.

Chả Vàm là mọt trong chợ xã của Tân Châu. Nó nằm bên dòng Mekong thành phố, đáng để hiên lành như cô gái quê chột phác. Chả chả là tha dăm ba gian hàng nhỏ, vài quán cà phê, và ít xe giởi khát liên tục. Ở đây, không khí hoàn toàn yên tĩnh. Chả có dù và t của chiến tranh lan tỏa.

Vào tìm chỗ neo tàu an toàn, Hm Trm ng với vã xách hành lý, nhẩy từ xuồng chiếc giang đờnh đang chờ sẵn, hủp từ phía tàu. Đám sĩ quan lao nhao, vài viên phóng bắn theo, xin được tháp tùng vào Sài Gòn. Trong khi đó, thầy thầy của ta từ các phòng, đứng dài dài trên boong tàu, la ó vang rân mọt góc trời.

Buổi tối, vài nhóm thầy thầy lên bờ từ ban chiếu, liên tục kéo vào tàu. Mùi rêu bay nồng nức, bay quanh quẩn lên trên các khuôn mặt đỏ gay. Họ gởi sĩ quan ra chốt vào. Họ chửi thề, giởng co, đánh nhau túi bụi, gây huyên náo toàn chiến hủm.

Sáng 30 tháng Tám, tôi đau khổ trút bỏ bỏ quân phục, tháo tung cõp lon trung úy, cúi đầu xuống dòng sông, liên tục rồi tàu.

Đi đi

Tháng năm, gia đình tôi th&#t l&#c nhau. Tôi ch&# g&#p l&#i v&# và đ&#a con trai 5 tháng tu&#i, tá túc t&#m th&#i trong căn nhà Bà N&#i v&#. Má tôi &# tr&#i gia binh Biên Hòa v&#i ng&#&#i anh Bi&#t Đ&#ng Quân. Khi quân đ&#i tan hàng, không bi&#t trôi gi&#t v&# đ&#u? Ng&#&#i anh c&# thu&#c s&# đoàn II b&# binh đã m&#t tích &# Qu&#ng Ngãi vào tháng Ba, trong tr&#n di t&#n kinh hoàng.

Tôi v&# Sài Gòn, tìm Má tôi kh&#p n&#i. Dò la tông tích t&# nh&#ng ng&#&#i t&#n c&# mi&#n đông lên, nh&#ng không có k&#t qu&#. Thành ph&# nh&#n nh&#p ngày x&#a, nay im lìm nh&# bãi tha ma. Lao nhao có vài đám đông bu quanh b&#n c&#ng s&#n B&#c Vi&#t, t&# v&# n&#nh b&#, ho&#c ng&# ng&#n c&#t đùa. Ngoài đ&#ng, rác r&#n tràn ng&#p. Có ch&#, quân ph&#c, quân trang, ba lô...ch&#ng ch&#t lên nhau. Gi&#y má r&#i đ&#y. Nh&#ng đám l&#a nh&# còn b&#c khói, khét l&#t. Các c&# quan hành chánh cũ tr&#ng ho&#c. Nh&#ng t&#ng l&#u b&# hoang. V&# lính, con lính, cùng dân chúng t&#n c&#...chui nhau vào đó lánh n&#n.

Tôi g&#p Má tôi &# tr&#i t&#m c&# trên đ&#ng Công Lý. Má &#m y&#u, g&#y gò nh&# que tắm. Chi&#n tranh k&#t thúc đã đ&# l&#i trong Má m&#t n&#i đau đ&#n, quá kh&#ng khi&#p. B&#n đ&#a con đi lính, cho t&#i hôm nay... v&#n ch&#a tr&# v&# đ&#y đ&#. Căn nhà &# khu gia binh b&# c&#ng s&#n t&#ch thu. T&#ng lai t&#i đen tr&#c m&#t. U&#t &#c, Má ôm tôi khóc mùi m&#n trên chi&#c chi&#u rách t&# t&#i, tr&#i t&#m bên góc thang l&#u đ&#y tàn thu&#c.

Ngày sau, th&#ng em Bi&#t Đ&#ng Quân t&# th&# &# Buôn Mê Thu&#t tr&# v&# v&#i b&# qu&#n áo rách b&#m, thân th&# hôi nh&# cú. Chúng tôi l&#i ôm nhau, khóc ròng, m&#ng m&#ng t&#i t&#i... Chúng tôi bàn nhau đ&#a Má v&# Ch&#ng Thi&#n. Vì &# đó còn ng&#&#i ch&# bà con, có th&# t&#m n&#ng nấu qua ngày.

Cu&#i cùng, các anh và các em tôi còn l&#i, k&# tr&#c ng&#&#i sau... khăn gói vào tù. Ngày vào tù, v&# tôi ch&#a đ&#y 21 tu&#i. Nàng b&#ng đ&#a con trai duy nh&#t v&#a đ&#c 5 tháng, ti&#n tôi đ&#n t&#n tr&#i tù. Chúng không khóc đ&#c. Hình nh&# n&#c m&#t đã c&#n khô t&# nh&#ng tháng tr&#c. Đ&#ng tr&#c cánh c&#ng nhà giam âm u nh&# đ&#a ng&#c, tôi nhìn nàng, nhìn con.. .đành giao phó mình cho s&# Tr&#i.

Và Đ&#i Đ&#i

Ch&# không đ&#y 24 ti&#ng đ&#ng h&#, t&# Vi&#t Nam qua M&#, gia đình tôi đã thay đ&#i m&#t cách tr&#n v&#n. Túp l&#u ngai ngái phân trâu, mái d&#t c&#t xiêu, m&#t th&#i che n&#ng che m&#a cho v&# ch&#ng tôi - thoáng ch&#c, b&# đ&#y l&#i v&# quá kh&#. Nó đ&#c thay th&# b&#i m&#t apartment sáng s&#a, đ&#y đ&# ti&#n nghi - mà chúng tôi ph&#i rón rén b&#c đi, khi đ&#t chân lên t&#m th&#m m&#m m&#i.

Hành trang mang theo gồm cái túi xách cón con, bên trong đựng vài bộ đồ nhún nhúm, ít củn anh vẫn lch dũu mtt gmm, dầm đũ dùng linh tinh làm trũ cũ i tũ o...Giũ đây, chũ có nũũ c vũ t đi. Vì nhà thũ mũ i đem cho chúng tôi mũ t thùng đũ to tũ bũ. Trong đó, vũ a có quũ n áo hũ p thũ i trang, vũ a có nhũ ng vũ t đũ ng cũ n thiũ t, đũ phong phú cho củn c sũ ng hiũ n tũ i.

Cách đây không lâu, tôi còn lóc cóc bán vé sũ khũ p hang cùng ngõ hũ m. Buũ i tũ i, trũ i mũ a, còn quũ đũ i chiũ c áo rách tũ tũ i, lũ t đũ t đũ t ngũ n đèn chong mũ mũ o o o, lũ i xuũ ng ruũ ng đũ y đũ a vũ t, bũ t tũ ng con nhũ bũ u..." kiũ m cũ m " cho mũ t ngày sũ p tũ i. Vũ y mà, bây giũ, ngũ i chũ m chũ trên xe huũ kũ cũ a vũ Giáo Sĩ (sponsor), đi đũ n tũ ng cũ quan, bũ t tay tũ ng ngũũ i sang trũ ng.

Vũ tôi hũ hũ, tũ m tũ m cũũ i suũ t ngày. Nàng thích nhũ t cái tũ lũ nh đũ y ũ p thũ c ăũ. Nào gà, nào thũ t, tôm, cua, rau, hành, trái cây...lũnh kũnh - do vũ sponsor đũ hào phóng, khéo léo đũ t vào. Mũ i đó, ũ Viũ t Nam, nàng còn lui cui ra vũũ n hái rau cũ i trũ i, rũ i nhũ y đũng xuũ ng ao vũ t tếp rong, mong nũ u đũũ c nũ i canh lũm bũm cho chũ ng, cho con.

Thũ ng con tôi đũ ghét hũ n. Cũ u nũ m dài trên sofa, lũn qua lũn lũ i, khoan khoái tũ n hũũ ng nhũ ng giây phút thũ n tiên, hiũ m hoi nhũ t trong đũ i.

Năm dài tháng rũ ng trôi qua, tôi chũ a hũ thũ y mũ t tên cũ nh sát hay công an khu vũ c nào quũ y rũ y. Cũng chũ a có ai đũ n gũ cũ a xét giũ y hoũ c hũ i hũ khũ u bao giũ. Nhũ lũ i, ũ Viũ t Nam, hàng tuũ n tôi phũ i lũ n lũ i lên đũ n công an trình đũ n. Muũ n ra khũ i xũ, phũ i có giũ y phép đi đũũ ng, phũ i cũ u cũ nh xin xũ đũ đũ u. Mũ i ngày, các " nhũc " du kích cũ thay nhau đũ n nhà " thăm viũ ng ", cho đũ n khi...rũũ u cũ n bũ u, bao rũ ng thuũ c...mũ i thôi.

Vũ tôi đang apply vào mũ t hũng đũ n tũ Poway. Nàng vũ a lũ y xong bũ ng căn bũ n vũ Electronic Assembly. Trong khi chũ đũ i công viũ c, nàng tũ m đi cũ t chũ ũ hiũ u may gũ n nhà. Sáng làm, chiũ u đũ rĩnh vũ mũ t máy cassette mũ i toanh. Cái máy mà nàng ũũ c mũ tũ hũ i còn nũ i quũ nhà. Mũũ i mũ y năm quũ n quũ t vũ i ruũ ng đũ ng, cũ y mũũ n gũ t thuũ, nàng vũ n chũ a đũ ra chút khoũ n tũ n đũ mua đũũ c nó.

Đũ u thích thú nhũ t cũ a nàng, ũ đây, phũ nũ đũũ c tôn lên hàng đũ u: "lady first". Thũ c ra, VC cũũ có khũ u hiũ u đũ a phũ nũ lên bình đũ ng vũ i nam giũ i: "nam nũ bình quyũ n". Nhũ ng, đó chũ là cũ đũ đũ y ngũũ i đàn bà ra chiũ n trũũ ng: tũ i thũũ ng, vác đũ n... Đũ a ngũũ i đàn bà gũnh lũ y trách nhiũ m nũ ng nũ hũ n ngũũ i đàn ông : vũ a nuôi chũ ng trong trũ i cũ i tũ o, vũ a nuôi con nũ i

quê nhà. Vì tôi đã sống qua những chuỗi ngày đau đớn đó. Có lần, nàng bé kiết lỵ vì " làm nhieu, ăn ít " - đó là nỗi trăn trở, suốt chập trên giường.

Kể làm bản khoán và biến tâm huyết trong gia đình tôi, là thằng con. 12 năm học trò của cậu học trò chìm trong bóng tối. 12 năm dùi mài trau dồi XHCN, người ta chỉ lưu ý " Bác và Đảng ", lao động là vinh quang, cùng những điếu " lập biên và trữ " khác. Người ta chỉ bôi xóa hình ảnh CHA MẸ, mặt hình ảnh thiêng liêng nhất trong cuộc sống con người. Thế đó, biến "nhóc" - trẻ tuôi con tôi - thằng hay ngâm nga câu này, sau mấy lần say lúy túy:

Công cha nghĩa mẹ uất ức

Nghĩa mẹ như vạt xé phay...làm mẹ

Nhân giáo dục XHCN đã làm trì hoãn trí tuệ, làm thui chột tài năng của đứa trẻ...nên khi sang Mỹ, thằng con tôi không đủ khả năng tiếp cận học hành. Cậu chán nản, bỏ nhà, lang thang khắp nơi. Cùng, cậu chán nghề nail, lò mò qua Chicago sinh sống.

Nếu xã hội ta, đó đó là đó lý của học sinh, là giáo viên, là khuôn vàng thước ngọc để học theo. Sau 1975, đó đó này biến đổi thành đó đó cách mạng - học gì thành chân, kinh khiếp nhốt trong gian...Thì Mỹ, đó đó là điếu phu hay bằng bạc trong chén học đó đó, trong các tôn giáo. Nhà thờ, chùa chiền, đèn đài...đầy dẫy trên đất Mỹ. Và dĩ nhiên, đó đó nào cũng khuyên con người nên làm THIỆN, DIỆT ÁC. Công cha nghĩa mẹ đó đó như hàng năm qua các ngày lễ: Mother's day, Father's day... Thậm chí, có cả ngày Grandparent nữa. Và ngày lễ Thanksgiving: tạ ơn Trời, tạ ơn đất, tạ ơn người, tạ ơn các bậc tiền nhân đã có công xây dựng nên nước Mỹ.

Có lẽ, Chúa đã dè dặt, đã tái sinh gia đình tôi, đã cho chúng tôi một chỗ đứng ấm áp trong xã hội tiên này. Tên bán vé số hèn mọn ngày nào, mẹ đàn bà lem cầy thuê giặt mớ quần áo, kẻ còm nhom lang thang bụi đời - luôn tươi hớn vì cái lý lịch Ngụy Quân của ba nó... Ngày hôm nay, tất cả đều trở thành những con người hữu ích cho xã hội Mỹ.

Tục ngữ La Tinh (Latin proverb) có câu: "Where liberty is, there is my country". Ở đâu có tự do, ở

Tháng Tội Nghiệt Ngã

Tội Giết Người: Phạm Hồng Ân

Tháng 13, Tội 432, 07 Tháng 4 Năm 2010 17:00

đó là tội quí tộc tôi. Ngày nay, gia đình tôi có con tôi đã có một công việc vàng. Chúng tôi có thêm những đứa cháu nội khác nhau: Phạm Tammy, Phạm Cindy, Phạm An Golden... Và dĩ nhiên được biết nhất, công việc năm đó ngày 30 tháng Tội, chúng tôi đến một đám cưới, công việc nguy hiểm và tội ác tôi đã nhìn thấy những cảnh sát và quí tộc vong thân, những người đã công việc của họ, đã hy sinh một thời gian cho một tội phạm Việt Nam...